

et Overskud paa 45 Millioner eller saa omtrent, naar han faar sine Skattelove indført paa Finansloven, og hvis han holder sig til den Udgift, der er. Men at Udgiften paa § 26 ikke skulde stige, er utænkeligt. At den ikke skulde blive mere, end der i Øjeblikket er opført paa § 26, vil være ganske uhørt i dansk parlamentarisk Praksis. Ogsaa paa andre Punkter vil der utvivlsomt komme Udgifter, der i Øjeblikket ikke kan beregnes. Om de 45 Millioner vil kunne dække Udgifterne, kan der ikke vides noget om, saa meget mindre som man heller ikke ved, om de 45 Millioner til Slut vil indkomme. Den højtærede Minister er i Øjeblikket, jeg ved ikke, om jeg skal sige ude i Hængedynd eller Sump eller i Kaos — det er Ord, som jeg undertiden har hørt sige, man skal anvende, naar det økonomisk stiller sig saaledes, at man ikke kan overse Forholdene. Den højtærede Minister kan paa dette Tidspunkt aldeles ikke overse, hvorledes de finansielle Forhold vil udvikle sig i det kommende Aar. Det kan man beklage, og det maa man beklage fra alle Sider, ganske uanset, om man hører til den højtærede Statsministers Tilhængere eller Modstandere. Thi Staten vil efter al Rimelighed blive ilde stedt, og ingen kan i Virkeligheden glæde sig, undtagen maaske den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, naar vor allerede store Statsgæld nu forøges ved et nyt Statslaan.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister vedrørende Forslagets Udgiftsside. Det angaar de militære Budgetter. Der er derom ført en Debat i Folketinget. Jeg har ikke kunnet gøre mig bekendt dermed undtagen gennem Bladreferater, men jeg har nok forstaaet, at det var en Debat, der fik en politisk Farve. Jeg ønsker aldeles ikke at give den Udtalelse, jeg her fremkommer med, en saadan Farve. Det er en rent saglig Udtalelse, og jeg ved, at jeg dér træffer den højtærede Forsvarsministers Smag; han har altid været en Saglighedens Mand, for hvem det politiske har været lige saa fremmed som for mig. De to Militærbudgetter er opført med omtrent 58 Millioner. I Folketinget er der blevet anført overfor dette Beløb, at der vilde fragaa omtrent 2 Millioner paa Grund af mindre Indkaldelser og andre 2 Millioner paa Grund af Efteraarsmanøvrernes Indstilling. Jeg ved meget vel, at det her drejer sig om Lovforslag, der er til Behandling og skal vedtages, men der er jo ingen Tvivl om, at de vil blive vedtaget. Jeg forstaaer det saaledes, at den højtærede Forsvarsminister ikke gør nogen Indvending

i og for sig imod disse Tal, at han er enig i, at der vil fragaa 4 Millioner i Budgettets Beløb, og mig er det fuldkommen ligegyldigt, om disse 4 Millioner fradrages paa Finansloven, hvilket jeg forstaaer, at den højtærede Minister er imod, eller om man kun har in mente, at de ikke vil komme til Udbetaling. Paa dette Punkt er jeg altsaa af den Tro, at den højtærede Forsvarsminister og jeg er enige: de 4 Millioner vil ikke komme til Udbetaling. Men dernæst er der et Spørgsmaal af en anden Art, og det er, om ikke et meget større Beløb, baade naar man sammenligner Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter, vil komme til Fradrag, idet nemlig Opgivelser, der er kommet til Militærkommissionen, er forskellige fra dem, der ligger til Grund for Budgetterne, saaledes som de nu findes paa Finanslovsforslaget. Jeg har faaet tilstillet en Opgørelse derom. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa den Punkt for Punkt; det drejer sig baade om Bygningsvæsen, Kostforplejning, Sygepleje, Hestehold o. s. v. Det viser sig da, at de Tal, der er lagt til Grund for Meddelelsen til Militærkommissionen, er, naar man tager Ministerierne tilsammen, omtrent 6 Millioner lavere end de Budgetter, som Finanslovsforslaget opstiller. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han er enig ogsaa paa dette Punkt. Det er mig ganske ligegyldigt, om Beløbene fradrages paa Finansloven eller ikke. Jeg kan meget vel forstaa, at den højtærede Forsvarsminister muligvis ikke har Lyst til eller ikke havde Lyst til at foretage saa store Fradrag; men hvis han er enig i, at Meddelelsen til Militærkommissionen hviler paa et rigtigt Grundlag, paa omhyggelige og nøjagtige Beregninger, vil Resultatet altsaa blive, at vi vil gaa omtrent 10 Mill. Kr. ned fra de 58, der er opført paa de to Budgetter paa Finanslovsforslaget. Det vil sige, at der til de militære Udgifter ikke vil behøves mere end 48 Millioner i det kommende Finansaar, hvilket i høj Grad maa glæde den højtærede Finansminister, som nok kan trænge til at faa de Afdrag frem, der kan gavne Ligevægt mellem Indtægt og Udgift.

Den højtærede Finansminister vil jeg gerne spørge, om der ikke skal forelægges en Normeringslov i Aar. Efter min Mening er der ikke kommet noget Forslag til Normeringslov, men Tjenestemandsløven forudsætter dog, at der kommer et. Forslaget blev fremsat meget sent i Aaret 1919—20, men der var ikke noget mærkeligt deri, idet Tjenestemandsløven, som bekendt, blev stadfæstet den 12. September 1919. Det